

ELOKUVA

MARVIN 2/2015 ★ ESCAPE 2/2015 ★ HINTA 1€

Marvin

Kaukasialainen peura
ARVOSTELU S. 5

**NISKAVUOREN
PYÖVELIT**
Kung fu special!

Emmanuel Arsé

**KIIMAINEN
KATASTROFI 1**

**DVD
EXTRA**

BOND-TYTTÖ

Sofia Kiimalainen

**KATSO ROHKEAT
KUVAT SIVULTA 33!**

Monan
BARBAARITAR

**MITEN PEPPI PITKÄTOSSU SAI ITSELLEEN
RIKKAAN JA KAUNIIN VAIMON**

Pääkirjoitus

Suomi on hävinnyt matkapuhelinkilpailun, kaikki jalkapallon arvokisojen karsinnat, eukonkannon olympiakullan, Iron Chefin ja tarjouskilpailun Mars-tukikohdasta, mutta suomalaisella elokuvateollisuudella menee kovempaa kuin koskaan. Elokuvia tehdään paljon ja tarvittaessa vaikka laadusta tinkien, kuten tästäkin Elokuva-Marvinista huomaa: tarjolla on yhtä lailla ihmissuhdedraamaa (*Pommisuutarit, Noita palaa elämäni*), toimintaa (*Pacman ja Robin, Hämeen tarunomaiset aseet*), avaruusopperaa (*Täällä kaksoistähden alla*), lännenelokuva (*Huuliharppu-ostaja*) kuin dokumenttejäkin (*Jeesus laskee kakka-boat tarhaanne*) – ihan vain muutaman esimerkin mainitaksemme.

Lisäksi esittelemme pitkään kaiteissa olleen *Komisario Palmu mielisairaalassa* -filmatisoinnin sekä vuoden kuuluisimman ulkomaisen lastenanimaation *Metsän Sankari*

Kim-jänis murskaa imperialistisen vihollisen, H-kaupan Väiski Vempele-säären.

Modernien suomalaisten elokuvien lisäksi myös niiden ohjaajat ovat keränneet maailmanlaajuista mainetta, kunniaa ja porttikieltoja. Haastattelussa ovat sekä Japanissa tunnettu *Muumit rappiolla* -elokuvan ohjaaja Maxwell Guttenberg, Ruotsissa Astrid Lindgren -filmatisoinneistaan jopa hovin noteeraama Erect Brändö että Saksassa palkittu zombie-elokuvien taitaja Sven-Tuve Böll.

Julkaisemme myös lyhentämättömänä Emmanuelle Arsén novelliin, johon ympäri maailmaa sydämen ja muiden elinten tykytyksiä aiheuttanut elokuva *Kiimainen katastrofi 1* perustuu!

Live briefly and suffer,
PJOTR VON BAD

Marvin 2/2015 + Escape 2/2015

85. NUMERO
ISSN 1235-4007

TOIMITUS: Hannu Lammi & Vesa Virri (vast.), Emmanuel Arsé, J-P Hartikainen, Henri Heinonen, Katariina Hillo, Sanna Lopperi, Kalle Marjola, Anni Mättö, M. Pietikäinen, Tapio Ranta-aho, Vesa Sisättö, Mamu Suonio, Jukka Särkijärvi, Harri Tavaija, Jenny Teerikangas, Minna Uutela, Pasi Vihinen

TAITTO: M. Pietikäinen

VALOKUVAT: Henry Söderlund

NOVELLIN KUVITUS: Petri Hiltunen

PAINO: Sata-Pirkan Painotalo Oy

JULKAISIJAT: Helsingin Yliopiston Science Fiction Klubi ry. (Osoite: Mannerheimintie 5 B 4. krs, 00100 Helsinki) ja Espoon science fiction- ja fantasiaseura ESC ry.

Marvin on saanut HYY:n järjestölehtitukea.

ELOKUVA-ALALLA IHMISKUNNAN PARHAAKSI

HAASTATELUSSA OHJAAJA SVEN-TUVE BÖLL

Ahvenanmaalainen ohjaaja Sven-Tuve Böll (1973) nousi iltapäivälehtien otsikoihin *Pajatto*-elokuvallaan (1991). Elokuvan julkistus aiheutti paljon epäuskoa ja hämmennystä, mutta ensi-illassa se paljastuikin täydelliseksi epäonnistumiseksi ja RAY peruutti pelin lisensioikeuden. Jo seuraavat elokuvat, *Polttopallo* (1994) ja jatko-osa *Keinupolttopallo* (1996), olivat tuhota ohjaajan uran.

Miljonääri-isän rahoittama *Frogger – Sammakkomies saalistaa* (1999) oli Böllin ensimmäinen tietokonepelin inspiroima elokuva. Se toi erikoiseffektit, zombiet ja väkivallalla mässäily ohjaajan käyttämään kuvastoon. *Frogger* äänestettiin myös Saksassa vuoden huonoimmaksi elokuvaksi, vaikka sitä ei edes julkaistu maassa. Jatko-osa *Hugo sammakkojähdissa* (2002) oli kauhuelokuvafestivaaleilla yllättävän suosittu ja sen jälkeen Böllillä alkoi olla kulttiohjaajan mainetta. Elokuvilla *Arkanoid* (2005) ja *Ristinolla 3D* (2009) oli jopa teatterilevitys ja maksaneita katsojia. Tällä viikolla ensi-iltansa saava *Westend Side Zombies Story* (2015) on Bölliltä selkeä suunnanvaihdos sillä se ei perustu suoraan peleihin.

Miksi alun perin ryhdyit elokuvaohjaajaksi?

Se oli oikeastaan kohtalon johdatus. Mun haaveammatti oli lapsuudesta saakka lääkäri, ja olin tosi kiinnostunut lääketieteestä. Joskus 80-luvun alussa mä sain tikun syvälle sormeeni ja päädyin amputoimaan sormeni proksimaalisen interfalangeaalinivelen kohdalta leipäveitsellä. Sairaalan odotushuoneessa oli elokuvalehtiä ja niitä lukemalla mä innostuin Hollywood-spektaakkeleista ja toimintaelokuvista ihan kunnolla. En heti tajunnut että niistä voisi syntyä ura mulle, vaan jatkoin lääketieteellisiä harrastuksia mutta katsoin siitä lähtien kaikki uudet leffat moneen kertaan.

Myöhemmin mä olin ihan vakuutunut ajatuksesta että tehokkaasti toimiva vatsa on avain hyvään terveyteen, ja tutkin tätä hypoteesia lisäämällä salaa laksatiivivaikkeitä kotona oleviin ruokiin. Kun mä kerroin fajille tästä puoli vuotta jatkuneesta kokeesta, ja siitä et mä aion hakea lääkikseen, hän kannusti mua harkitsemaan vaihtoehtoja. Oikeastaan hän taisi sanoa, että "tee ihan mitä tahansa muuta, mä maksan kaikki koulutukset paitsi lääkikseen menosta teen sut perinnöttömäksi" ja piti jonkin saarnan siitä miten hän toimii tässä aivan epäitsekästi ihmiskunnan parhaaksi.

Keneltä elokuvantekijältä olet ottanut vaikutteita? Miksi? Oletko jo pyytänyt häneltä anteeksi?

Roland Emmerichiltä! Hän on ihan mietetön ohjaaja. Mun *Polttopallo*-elokuva on tavallaan jatko-osa Emmerichin *Universal Soldierille*.

Emmerich oli ensi-illassa katsomassa sitä, mutta vaatimattomana miehenä hän väitti ettei nähnyt leffojen välistä yhteyttä.

Mikä on mielestäsi merkittävin elokuvasi?

Kyllä se on *Hugo sammakkojähdissa*. Sen myötä mun elokuvallinen ilmaisukieli kypsyi well doneksi. Sitä tehdessä musta ensimmäistä kertaa tuntui, että kaikki elementit loksahdetaan paikoilleen niin luonnollisesti, että mä pystyin keskittymään leffan syvempiin merkityksiin. Kaikki mun lähimmät alaiset tuotantoryhmässä oli yhtä mieltä siitä, että tää elokuva puhuttelee katsojia niin intiimillä tasolla, että monet keskeiset teemat voidaan kuvata symbolisesti. Siksi siinä ei tarvittu pitkiä pohdiskeluvia dialogeja hyvän ja pahan suhteellisuudesta, vaan Hugon hahmo voi keskittyä sammakkomieszombien paloittelemiseen. Siinä ohitetaan kokonaan aivojen tietoinen osuus ja käydään monitasoista keskustelua katsojan alitajunnan kanssa.

Oletko mielestäsi syntynyt kulta-vai platinalusikka suussa?

Platina, vähintäänkin. Mun fajijahan on siis sairaan rikas ja hän on tukenu mun uraa alusta asti. Siksi mun on ollut mahdollista opiskella elokuvaa AFI:ssa ja UCS:ssa, mä oon käynyt teinistä saakka tsekkaamassa Oscarit ja Cannesit livenä, ja oon päässyt tutustumaan ohjaajiin ja staroihin. Fajja esmes järkkäsi meille kerran Stallonen joulupukiksi.

Luetko elokuviesi arvioita?

Tuttujen vaan, että pääsen kuittaileen niille baarissa. Kriitikot on semmoisia viihdyttäjiä, ne sanoo mitä lukijat haluaa tai mitä lehti kommentaa, mut oikeesti ne fanittaa mun leffoja puristaen käsinoja rystyset valkeena, suu täynnä popparii.

Oletko koskaan harkinnut seppukua? Miksi / miksi et?

Kerran oli kyllä lähellä. Se oli mun elämän karuinta aikaa, mä olin yhden väärinkäsityksen takia pari viikkoa vankilassa Losissa ennen kuin mä sain sanan mun fajijalle ja se maksoi ulos. Kun mä olin siellä alienit abdukoiti mut joka yö anaaliproobattavaksi. Mä heräsin joka aamu rektumi hellänä ja jätkät viereisissä häkeissä kertoi miten ne näki yöllä jonkin kirkkaan valon tulevan mun häkkiin ja niitä pelotti niin että ne pisti silmät kii ja leikki nukkuvaa. Se oli niin kaameeta aikaa että lopuksi vain kelaailin äärimmäisiä ratkaisuja. *Arkanoid*-leffan teko oli mulle puhdistava kokemus, siinähän alienit saun kunnolla kuonoonsa sitten kun tunkevat sen proobinsa väärän äijän rektumiin.

Miksi *Westend Side Zombies Storyn* näyttelijät esiintyvät kaikki maski päällä ja salanimillä?

Tää valintahan on tosiaan puhututtanut yleisöä ensimmäisestä trailerista lähtien. Mukana on siis kuuluisia näyttelijöitä, eikä me haluttu että katsojilla on jotain ennakkokäsityksiä heidän hahmoistaan. Leffassahan on siis monitasoista symboliikkaa: näyttelijät eivät näe maailmaa, jossa heidän hahmonsa elävät, ennen kuin he kuolevat ja muuttuvat zombeiksi. Tämä herättää pohtimaan, että voiko ihminen lainkaan tuntea itseänsä ja suhdettaan maailmankaikkeuteen ennen kuolemaa, joka lopulta avaa silmät. Vai onko silloin jo liian myöhäistä?

Toiset hahmot, jotka eivät näe maailmaa eivätkä zombeja, kokee zombit tuntemattomana uhkana. Sokeiden hahmojen näyttelijöiden reaktiot on aitoja, koska heille ei kerrottu että heidän kimppuunsa hyökkää zombeja. Ulkopuolisen ihmisen, eli katsojan kannalta zombien näyttelijät vain vaihtaa yhden naamion toiseen, sillä eihän näyttelijöitä tunnista zombimaskeissaakaan. Tämä kuvaa yhteisön suhtautumista itseään etsiviin ihmisiin. Kun joku lopulta näkee maailman sellaisena kuin se on, mitä siitä seuraa? Kirvestä päin näköä. Tää on mun näkemys siitä miten tää maailma pelaa. ■

KOMISARIO PALMU MIELISAIRAALASSA

Vuonna 1960 ilmestyi teattereihin *Komisario Palmun erehdys*. Seuraava vuonna ilmestyi elokuvasarjan toinen osa: *Kaasua, komisario Palmu!*. Viimeinen mustavalkoinen Palmu-elokuva ilmestyi 1962 nimellä *Tähdet kertovat, komisario Palmu*. Elokuvasarjan neljäs ja viimeinen osa ilmestyi vuonna 1969 ja on ainoa värillinen Palmu-elokuva. Mutta viime viikonloppuna on kirjoitettu Suomen elokuvahistoriaa uudestaan, sillä leskirouva Emilia Enkelsenin ullakolta löytyi vielä viides Palmu, vuonna 1963 ilmestynyt *Komisario Palmu mielisairaala*.

Useat elokuvahistorioitsijat ja salaliittoteoreetikot olivat jo päättäneet aikaisempien elokuvien perusteella, että elokuvasarja ei voi päättyä *Tähdet kertovat, komisario Palmu* -elokuvaan vaan täytyy olla vielä neljäs elokuva, jossa selitetään kaikki aikaisemmissa elokuvissa olleet pienet vihjeet, jotka virheellisesti tulkittiin ohjaajan vapauksiksi. Myös neljännen Palmu-kirjan olemassa olosta on kuhistu, mutta löytyneen filmin ja ohjaaja Matti Kassilan ja kirjailija Mika Waltarin välisen kirjeiden perusteella on tultu siihen lopputulokseen, että tämä 'kadonnut' elokuva oli kirjailijan ja ohjaajan häpeällinen yhteistyö, josta Waltari ei elinaikanaan hiiskunut sanaakaan ja Kassila on kieltänyt kommentoimasta.

Itse elokuva *Komisario Palmu mielisairaala* tekee suorastaan järkyttäviä paljastuksia rakastetun elokuvasarjan todellisuudesta. Todellisuuksessa komisario Palmun ei ole etsivä, vaan sekatyöntekijä Olavi Kalske Oulusta, joka istuu vankilamielisairaala

murhasta, jota hän ei tehnyt. Kaiken lisäksi, Olavi on ainoa, joka on nähnyt itse murhaajan. Hulluudessaan hän on luonut mielikuvitusmaailman, jossa hänellä on uusi persoona komisariona. Painajaisissaan, joita hän näkee hereillä ollessaankin, hän ratkoo kuvitteellisia rikoksia yhä uudelleen ja uudelleen loputtomassa syklissä, jotka kuitenkin liittyvät siihen rikokseen, josta hän viattomana joutuu istumaan elinkautista.

Mutta miten kukaan osasi edes epäillä kadonneen elokuvan olemassaoloa? Yksi tärkeimmistä johtolangoista oli aikaisempien elokuvien näyttelijävalinnat. Esimerkiksi Pentti Siimes, joka näytteli jokaisessa alkuperäisessä Palmussa eri roolissa, taikka Elina Salo, joka näytteli kahdessa ensimmäisessä elokuvassa. Kyseessä ei ollut näyttelijöiden puute taikka hyvän näyttelijän uudelleen käyttäminen ja

kierrättäminen, vaan kyseessä oli tarkoin laskettu suunnitelma, joka näkyy kadonneessa Palmussa. Kaikki ihmiset, joita Olavi Kalske harhoissaan Palmuna kohtaa, ovat osin todellisia, sillä he ovat saaneet kasvonsa todellisilta ihmisiltä, joita Olavi kohtaa päivittäin mielisairaalaan. Palmun apulaiset, etsivä Kokki ja lain ylioppilas Virta, ovat todellisuuksessa Olavin vierustovereita mielisairaalaan. Pentti Siimes on todellisuuksessa hoitaja, joka uuden syklin alussa saa uuden roolin Olavin mielikuvituksissa.

Mutta tärkein hahmo, jonka näyttelijä on näytellyt jokaisessa 60-luvun Palmu-elokuvassa, mutta jonka nimeä ei ole mainittu yhdessäkään

kolmen ensimmäisen elokuvan alkuteksteissä, on itse murhaaja. Murhaaja näkyy jokaisessa elokuvassa, mutta vain harva on älynnyt katsella elokuva niin tarkasti, että olisi löytänyt tämän pienen yksityiskohdan.

Mutta itse elokuva on suorastaan huikea kokemus. Tässä puolituntisessa jännitysnäytelmässä on kyse siitä, kykeneekö Olavin alter ego Palmu selvittämään rikosta ja löytämään todisteita, joiden avulla Olavi viimein vapautuisi hulluuden kierteestä ja oikea rikollinen joutuisi vankilaan. Elokuvan huikeuden vuoksi herää kysymys, miksi elokuva päätettiin piilottaa. On uumoiltu, että suurin syy oli pieksämäkeläinen marattojen Palmu-faniseura, jonka suorastaan väkivaltaa lietsovat kirjeet vaativat Palmu-elokuville parasta mahdollista jatko-osaa. ■

Muumit rappiolla

OHJAAJAN HAASTATTELU

Viime keväänä julkaistiin Japanissa merkittävän suomalaisohjaajan animaatioelokuva *Muumit rappiolla*. Marvin sain kunnian ensimmäisenä haastatella suomen-sukuista mestari-ohjaaja Maxwell Guttenbergiä.

Herra Maxwell...

Monsieur Guttenberg!

Aivan, syvästi anteeksi. Monsiur Guttenberg. Mistä saitte inspiraation lähteä tekemään täysin tyhjästä uutta animoituja muumi-elokuvaa?

De facto, melodraamalle eksistoi templaatti, jonka Tove Jansson kirjaili opiskellessaan Pariisissa. Kyseinen käsikirjoitelma jäi unohduksiin Janssonin vaihdettua tyylisuuntaa. Löydettyäni tämän, minulla ei ollut muuta alternatiivia kuin filmatisoida kyseisen kirjoitelma.

Mutta hetkinen, mielestäni olen tutustunut suurimpaan osaan Tove Janssonin töistä, eikä yksikään tukemistani täsmää tähän elokuvaan. Mistä oikein löysitte tämän käsikirjoituksen?

Erään frankofilin priivaatista kokoelmasta. Erittäin reliabeetti lähde.

Aivan. Eräs asia, mikä on useampaa muumifania mietityttänyt, miksi elokuva tehtiin Japanissa suomalaisen elokuvan juhluvuonna?

Första, filmin vaatimaa teknologiaa ei ollut at hand, joten oli ainoastaan luontevaa preparoida entire filmi in Japan. Secondly, Finlandian filmisäätiöllä ja yksityisillä fennosijoittajilla ei ollut riittävästi likviditeettiä lähteä tukemaan tätä taideteosta. Vasta löydettyäni Japanista yksityisen sijoittajan, vasta sitten voitiin begynda filmin tuottamisen.

Ymmärrettävää, varsinkin kun on nähnyt filmin. Haluaisitteko kertoa omin sanoin filmin juonesta?

Of course. Elokuvahan on neoklassismin hyödyntävä uusrealistinen kuvaus eksistentiaalisesta kriisistä, joka vallitsee jokaisen agitaattorisen ja akrofobiasta kärsivän yksilön interioor.

Vallan nerokasta. Kiitoksia haastattelusta.

Merci. ■

Kustantajan huomautus.
Pian haastattelun jälkeen Elokuvasäätiö lähetti toimitukseen kirjeen, jossa kerrottiin, että säätiö ei suostunut tukemaan elokuvaa, koska sen käsikirjoitus todettiin pa****si.

Dokumentti kiistelystä profeetasta

JEESUS LASKEE KAKKA-BOAT TARHAANNE

Vielä ennen joulua saa ensi-iltansa ohjaaja Turo-Kaiho Lillukan nelituntinen dokumentti *Jeesus laskee kakka-boat tarhaanne*, joka kertoo tunnetusta maallikkoprofeetta T. A. Tappi-Rytkölästä.

Ohjaaja Lillukka vietti kaksi vuotta seuraten profeetta T. A. Tappi-Rytkölää tämän saarnamatkoilla ja katumusistunnoissa. Marraskuussa vuosi sitten Tappi-Rytkölä ja Lillukka viettivät viikon taivasalla Porin satamassa odottaen Gehennan epäsiiveä yljönahkiaista, jonka piti profeetan mukaan ahmaista syntinen Pori kitaansa. Myöhemmin profeetta ilmoitti tuhon siirtyneen.

Dokumenttia varten oli vaikeaa saada rahoitusta.

"Kadotuksen apea räkähäven näykkiköön elokuvasaatiön rahanain vartijoiden kuukusia! Helvetin Saatana ja sodoma-aivoihiri!

Valtava puhuva majava tulee ja sortaa heidän hekkumanpalatsinsa järveen ja kakkaa päälle. Paska-otsa naalit nyhtävät heidän sierainkarvansa! Näin sanoo Herra", Lillukka kommentoi kielteistä tukipäätöstä.

Dokumentti on herättänyt huomiota muun muassa pitkällä kohtauksellaan, jossa Tappi-Rytkölä ja Lillukka kiertävät kuuden tunnin ajan erästä omakotitaloa Pirkanmaalla. Profeetan mukaan he häätivät rukouksen voimalla rakennuksesta sine pesiytynyttä "ruokottomuuden tuhannen konstin visva-ahmaa". Rikosilmoituksen jälkeen kävi ilmi että talossa asui Tappi-Rytkölän kotikunnan tiemestari, jonka kanssa profeetalla on ollut pitkään jonkinasteista kähämää. Viime vuonna profeetan viikottain antamista näyistä ja ilmoituksista 38 koski tiemestarin tulevan kadotus-kärsimyksen tarkempia yksityiskohtia.

"Sehän on selvää ettei kevyen liikenteen väylää rakenneta toisen tontille. Siitä on Herra Sebaot lukeva kovan tuomion: Sodoman ulokengurut huojentavat itseään väärintekijän ylle iänkaikkiseen", ohjaaja Lillukka huomauttaa.

Mitä aiemmin viipyilevistä luontodokumenteista ja hyväntuulisista matkakuvauksista tunnettu dokumenttiohjaaja haluaa sanoa Tappi-Rytkölästä kertovalla dokumentillaan?

"Se on kaikki siinä. Teidän epäuskoiset perseet jäätyvät kiinni Helvetin pohjattoman kusilaarin kattoon ja tulevat jumalatointon hylkeiden yskökset valumaan naamallenne! Niin on sen Herra teille ylöslaittanut! Saatana! Ottakaa parannus tai ei soi teille Elyysionin helkkyvä alppakkakannel vaan Viimeisen Tuomion Kuusijalkaisen Antiloopin vasikiperse!" ■

Kersantti Stoolin tarinat

RUNEBERGILTA PÖYTÄLAATIKKOON JÄÄNEEN TARINAN MODERNISOITU FILMATISOINTI

Suomen sodan loppuvaiheessa syksyllä 1808 vänrikki Stool puolustaa menestyksekkään sieniretken jälkeen Pöytälaatikkoon omien joukkojen hyökkäystä vastaan. Pioneerien tavoitteena on räjäyttää silta ennen venäläisjoukkojen saapumista paikalle, mutta *Pervitinex hallusinogenex* -sienen vaikutuksen alainen vänrikkimme luulee jääneensä roomalaisten ja klingonien väliseen ristituleen ja puolustaa siltaa raivokkaasti pelkällä heinähangolla.

Seuranneessa sekasorrossa sekä edestä että takaa omien joukkojen väliin jäänyt kovaonninen vänrikki kompastuu omaan sulkahattuunsa pudoten sillalta ja upoten syvälle suonsilmäkkeeseen. Äkillisen ilmastomuutoksen vuoksi hän kaikkien todennäköisyyksien vastaisesti syväjäätyy keskelle suon pohjaa. Nyt yli 200

vuotta myöhemmin ilmaston lämpenemisen johdosta ikirouta sulaa ja soturimme haluaa päättäväisesti jatkaa keskenjäänyttä uraansa kodin, uskonnon, isänmaan ja paremman sienitieheen puolesta.

Suomen armeijassa ei kuitenkaan katsella hyvällä 200 vuotta kunttiksellä ollutta entistä vänrikkiä vaan puolustusministerin päätöksellä hänet alennetaan kersantiksi. Tästä järkytyneenä kersantti Stool pohtii keinoja kunniansa palauttamiseen: Halutesaan uuden mahdollisuuden hän keksiikin ottaa tavoitteekseen saada Suomi uudelleen sotaan Venäjää vastaan keinolla millä hyvänsä. Sankarimme varustautuu jälleen kerran linkkuveit-sellä ja sienikirjalla ja edessä on vielä viimeinen kaukopartiomatka – tällä kertaa kohti Alakurtin ydinasetuki-kohtaa... ■

Ugh mitkä festivaalit

VAARALLINEN KOMANSSI JA MUITA TULEVAISUUDEN KLASSIKOITA

Coloradon Rattler Walleysa järjestettiin kesällä jo kolmatta kertaa suuri Pohjois-Amerikan alkuperäiskansojen elokuvafestivaali Dream Slinger III. Tämän vuoden teema oli omaperäiset Intiaanitaruihin perustuvat käsikirjoitukset.

Festivaalien itseioikeutettuna kunniaavieerana oli Gil Hayes, jonka esikoisohjaus, pienten merenneitojen tanssikielailusta kertova lastenelokuva *Verta ja suolia pitkin poikin pree-riaa* hätkähdytti vuosi sitten tuoreudellaan filmimaailmaa Taivalkosken elokuvajuhlilla myöden. Hayesin tämänvuotinen suurhanke *Vaarallinen Komanssi* sai festivaaleilla ensiesityksensä ja nappasi aivan aiheesta

parhaan kuvauksen, erikoisefektien ja puvustuksen palkinnot.

Vaarallinen Komanssi kertoo Robert G. Rotchildista, komanssimercaderosta joka vahingossa sekoitetaan illinoisheimon salaisen palvelun jäljittäjään Kepleriin. Rotchild kiertää ruohoaavikkoa aavistamatta lainkaan, että hänen jokaista liikettään seuraa niin haukansilmäiset vieraan planeetan muukalaiset kuin arrottomat illinois-agentitkin. Lusikkansa slytykulhoon iskee vielä kaunis Eva Marie Wakan-Tanka, ja kohta kukaan ei tiedä kuka kukin on, ja mitä siellä tunnelissa oikein tapahtui. Kavioiden kopse sekoittuu avaruusaluksen ujellukseen kun huikeassa loppukohtauksessa Rotchild on

puodota Hullun Hevosen kal-liomonumentilta alas Suureen kanjoniin.

Festivaalien pääpalkinto, Kultainen tomahawk tammenlehvien kera meni odotetusti Eddie "Muhkea Mela" Yamin elokuvalla *Squaw katoaa*. Palkinto oli elokuvalle jo toinen, sillä se pokkasi aiemmin toukokuussa myös Kultaisen jääkarhun maailman viileimmällä elokuvafestivaaleilla Antarktiksella.

Squaw katoaa kertoo Wells Fargon hevostankkurinlinjan viimeisistä toiminta- viikoista Suurten järvien alueella. Päähenkilö Punainen hauta matkaa vankkureissa yhdessä vanhan apassinaisen MinneHahHaan kanssa Huronilta Ontarioon. Perillä Punainen hauta ei enää löydä matkakumppaniaan, vaikka he olivat sopineet yhteisen wigwamin jakamisesta ensimmäisenä yönä. Vankkureiden ajaja kiistää nähneensä koko naista. Omituisesti käytäytyy myös Davy "Jukraviti" Squash, joka alvariinsa kiillottaa hirventappajaansa, vaikka se ei ole vuosien enää laukauksia sylkenyt. Eryteisesti yleisön kehuja keräsi hyytävä kohta, jossa kaksi miestä ja kalpeanaama kohtaavat tylästi loppunsa Boulder-joen tyrskyihin murenevassa kanootissa. Kyyneleet eivät olleet kaukana kun Muhkea Mela seisoi katsomon edessä vastaanottamassa raikuvia suosionosoituksia.

Kolmas festivaaliekokuva, joka varmasti tulee läpäisemään Yhdysvaltain elokuva-akatemian esiriput on Leyla "Nokkela Viiksi" Novakin ohjaama *Gringo, joka tiesi liikaa*. Syyslomaansa viettävät päähenkilöt Jack Wendigo ja vaimonsa Doris Päivänsäde ovat menossa fiestaan tapaamaan uusia irokeesituttaviaan Unaa ja Beniä. Matkalla Wendigo näkee kuinka tuntematon

Kultaisen Tomahawkin voittaja Eddie "Muhkea Mela" Yam

varjo yllättäen iskee navahosoturin lapaluihin töröttämään Bowie-veitsen. Kun soturi kaatuu, hän huomaa, että tähän on heidän uusi irokeesiystävä Ben navahoksi pukeutuneena. Sankarimme saavat pian todeta olevansa todellisessa hengenvaarassa: Milloin tyhjäksi luullusta jousesta lentää heitä kohti nuoli, milloin mystisesti irtoava kivenjätkäle uhkaa musertaa heidät alleen. Wendigo haluaa piiloutua luolaan, mutta Päivänsäde ei siihen suostu. Katsojan rauhanpiippu ei pääse tuprahtamaan, ennen kuin elokuva on huipentunut sadetanssien finaaliin, jossa Päivänsäde pääsee toimien jytistessä laulamaan uuden ajan klassikoksi muodostuneen ikivihreän "Cuando se come, aqui?"

Elokuvan käsikirjoittaja Bokwus Ironhill tunnetaan jatkossa comancherojen keskuudessa nimellä "Liukas Sulka".

Festivaaliohjelmistossa myös *Lasso, Tiipin takaluukku, Ukkoslinnut ja Tanssi Kojoottien kanssa*.

PACMAN JA ROBIN

Edellisen murska-arvostelun saaneen *Pacman führer*-elokuvan jälkeä ohjaaja Mikko Schumacher ei kaihdakaan uudessa *Pacman*-elokuvasaan keinoja saada katsojansa haukkomaan henkeään. Saadakseen teinit sankoin joukoin lippuluukulle hän on iskenyt yhteen ehkä kaksi tämän hetken kovinta teini-pop-idolia: Pacmanin ja Robinin.

Katsojan eteen rynnistetään sellainen näyttelijäkaarti ja hahmokokoelma, että tauottomien bensaräjähdysten, nännipanssarien ja one-linereiden joukosta ei ota erottaakseen minkäänlaista juonta – mutta haittaako tämä edes kohdeyleisöä, joka hakee vain visuaalista vuoristorataa, jonka parissa voi viettää nykytoimintaelokuvalla tyyppilliset kaksi tuntia ja risat.

Sen enempiä juonta paljastamatta – jos sitä sellaiseksi voi edes kutsua – voitaneen paljastaa, että Pacmanin luotettavan keltaisen olomuodon ja Robinin lisäksi paikalla on myös Commando 80-luvulta, Martinan 2-litraiset sekä Petteri Summanen. Pienemmissä osissa nähdään tuttuun tapaan Blinky, Pinky, Inky ja Clyde. Erikoisefekteihin on budjetin mukaan käytetty noin 50 miljoonaa euroa ja käsikirjoitukseen Kuhmon ala-asteen luokkaa 3B. ■

ILMOITUS

VHS:lle ilmestynyt *Pupu Tupuna ja oikein hyvät ystävä* piirretty ei ole ikärajoitukseltaan K-8 vaan K-18. Maahantuoja pahoittelee virhettä ja huomauttaa että elokuva on sisällöltään sellaista, että se tulee häiritsemään nuorempien kehitystä.

HUULIHARPPUOSTAJA

Viimeisen suuren lännenelokuvan inspiroima eepos kertoo surullisen, mutta jylhän tarinan nimettömästä nuorukaisesta nimeltä Frank. Tämä lakoninen sankarimme vaeltaa Villissä lännessä etsien täydellistä huuliharppua, jollaisen soittoa hän kuuli lapsena, isoveljen hoitaessa perheen liikeasioita Frank-nimisen herrasmiehen kanssa. Mahtavat Hyrylän hiekkakuopat pääsevät oikeuksiinsa tässä cinema-scope-elokuvassa, joka ei jää tuumaakaan velkaa vanhoille esikuvillem. Liikojia kiirehtimättä kamera seuraa nimettömän nuorukaisen

rauhallista kulkua kylästä toiseen, kauppialta seuraavalle, riipivän huuliharppumusiikin aina välillä repiessä tiensä katsojan tajuntaan, kutoutuen täydellisesti elokuvan tempoon ja kuvakulmiin.

Jo pelkästään alun 40 minuuttinen junan odotus (loistavasti naamioitu Savion pysäkki) ja juoksupoikien tylsyys saa katsojan lautaumaan elokuvan tunnelmaan, ja huuliharpun soinnin alkaessa jokainen niskakarva nousee pystyyn. "...Looks like we are shy one harmonica... No, you have two too many" – huuliharppua soitetaan aina yksin...

FEKA ALIFRIIKKIEN FILMIFANTASIA

Shitty, shitty gang bang!
(Kakkaa päälle Suomen poika, Suomi 2014)

Elokuvissa hyvän maun raja menee karkeasti ottaen navan tasolla. Sen yläpuolella lopputulos voi olla hyvä tai huono, mutta sen alapuolella lopputulos on aina mauton, tavalla tai toisella. En väitä, etteivätkö tähän kategoriaan kuuluvat teokset saata nousta taiteellisesti merkittäviksi ja useilla on tunnustettu asema historiallisesti merkittävänä töninä – esimerkiksi käyvät vaikka useat Pier Paolo Pasolinin filmit – mutta harva rohkenee väittää, etteivätkö ne rikkoisi hyvän maun rajoja.

Tämä elokuva ei edes teeskentele olevansa mitään muuta kuin mauton. Kohtaukset on toteutettu huomattavalla realismilla ja, se myönnettäköön, taitavalla kamera- ja leikkaustyöllä. Näiden lisäksi mukaan on kuitenkin tuotu aitoa B-luokan slasher-meininkiä ja puolentoista tunnin aikana valkokankaalla teurastetaan kiihettävän monia esiintyjä mielikuvituksellisen vastenmielisillä tavoilla, "suklaamakeiseen" tukehtuvasta ruusintinnasta lietalantasäiliöön hukkuvaan kartanonomistajaan. Lopputulos on yllättävän toimiva!

"Konsepti on yksinkertainen," kommentoi käsikirjoittaja Pauli Pytty.

"Loimme joukon vastenmielisiä henkilöitä, joiden kuolemaa katsoja suorastaan janoaa, sitten nöyryytämme heitä niillä estoilla, joita kaikilla ihmisillä on ulosteisiin ja ulostamiseen liittyen ja lopulta otamme hengiltä." Ihmetellessäni onko uhrien yhteiskunnallinen asema elokuvassa jonkinlainen poliittinen sanoma hän pudistaa päätään: "Keskitason johtohahmojen valitseminen kohteiksi on silkkaa psykologiaa. Jossain vaiheessa elämää kaikki ihmiset päätyvät napit vastakkain järjestelmän kanssa; koulussa, töissä tai jopa oikeudessa. Harva kuitenkaan haluaa luopua ajatuksesta systeemin perimmäisestä toimivuudesta ja tällöin kaunat on helpointa henkilöidä järjestelmän välittömään edustajaan – lähimpään esmiehen. Tämän vuoksi riuku pettää simputtavan väepelin alla – ei kenraalin." Näin kuvattuna ajatus vaikuttaa yksinkertaiselta, vanhoja vitsejä ei valkokankaalla kuitenkaan nähdä. Dialogi toimii ja henkilöhahmoillekin on luotu syvyyttä niin paljon kuin puolessatoista tunnissa vain ehtii.

On myönnettävä, että vaikka "luonnolliset tarpeet" ovat kaikille tuttu osa elämää en ollut aikaisemmin nähnyt yhtä yksityiskohtaista esitystä niiden hoitamisesta – ainakaan kuivakäymälän alapuolelta käsin kuvattuna. "Kuvausten aikana jouduimme toistuvasti

improvisoimaan uusia ratkaisuja tekniisiin ongelmiin. Kuivakäymäläkohtauksessa jouduimme tilanahtauden vuoksi lopulta kuvaamaan koko kohtauksen peilin kautta ja luonnollisen kaltaisen valaistusratkaisun synnyttämiseen meidän piti kutakuinkin rakentaa uudestaan huussin takaseinä." kertoo kuvausryhmän johtaja kameramies Jouni Kakko. Kuvaus- ja äänityö onkin sangen viimeistelyä, ei tavallista muminaksi häipyvää kotimaisen elokuvan tasoa.

"Voidaan oikeutetusti sanoa, että tämä elokuva on täynnä paskaa."

Jääkin ihmettelemään eivätkö elokuvan tekijät ole haaskaaneet lahjojaan tällaisen aiheen parissa. Eikö käsiteltäväksi todellakaan olisi löytynyt jotain terveemmän henkistä aihetta? "Kyse on protestista," sanoo tuottaja Lauri Santa, "Suomalainen elokuvatuotanto on ehkä kaikkien aikojen tiukimmassa taloudellisessa ahdingossa. Tarvittiin ehdottoman varma markkinarako – jotain sellaista, jossa suomalainen elokuva ei jäisi ulkomaisen kilpailun jalkoihin. Fetissielokuvat oli ilmeinen tuotantosuunta ja nimen omaan tällä aiheella kilpailu oli

kaikkein vähäisintä." Tästä huolimatta filmin taloudellinen menestys oli yllätys: "Laskimme, että saisimme kohtullisella varmuudella myytyä joitain satoja tuhansia tallenteita, pääasiassa Aasiaan, mutta kaikkein suurimmat markkinat elokuvalla olivat Yhdysvalloissa ja Euroopassa, jossa suosio on saavuttanut kultinomaisen tason."

"Shit-slashereistä" onkin tullut muoti-ilmiö. Yksin tänä vuonna teatterilevitykseen on päässyt viisi tämän genren elokuvaa. Tässä mielessä on yllättävää, että *Kakkaa päälle Suomen poika – tai Shitty, Shitty Gang Bang*, kuten filmi kansainvälisesti tunnetaan, sai Suomen ensi-iltansa vasta 2015 Lempeä ja vastarintaa-elokuvafestivaaleilla. "Emme yllättyneet siitä, että Elokuväsäätiö epäsi *Shitty*ä tuotantotuen – mutta se, että sille ei myöskään myönnetty levitystukea oli pettymys", sanoo tuottaja Santa ja jatkaa: "Säätiön taloudellinen tuki ohjaa elokuvien tuotantoa ja teattereiden toimintaa – käytännössä kaikille projekteille myönnettävän tuen kieltäminen oli *de facto* sensuuri-toimenpide. Kotimaisiin teattereihin pääsimme vasta sen jälkeen, kun kansainvälinen menestys oli saavutettu."

Ei voi kuitenkaan olla ajattelemta, että ehkä sensuuri olisi oikeutettua. Monet naisjärjestöt ovat kritisoineet filmiä, syyttäen sitä naisten käyttämisestä vessapapereina. Kansainväliseksi

tähdeksi elokuvan mukana nousut Emmanuelle Embo on kuitenkin eri mieltä: "Ajatellaan vaikka elokuvan huippukohtaa, jossa maamiesseuran talon vanha puusee lakoaa maan tasalle viagraa voimakkaammalla paikallisella pontikalla terästetyn juhlaboolin ajettua sotaharjoituksista puntikselle karanneet reserviläiset ryskyttämään paikallisia kaunottaria suojelukohteeksi julistetussa ulkokäymälässä. Kyllähän siinä sai rypeä paskassa – mutta olivat siellä mukana miehetkin, joten naisvihamieliseksi sitä ei voi sanoa."

Kun yritän hienovaraisesti tiedustella, käytettiinkö kuvauksissa ehkä jonkinlaisia korvikkeita ohjaaja Kalevi Pahka kieltää ajatuksen päätään pudistaen: "Ehdoton autenttisuus oli välttämätöntä. Näyttelijöiden aito vastenmielisyys ja iljetys näkyy lopputuloksessa – samaa ei olisi voitu saavuttaa mämmiä roiskimalla." Tiedustelun kuvauksien terveydellisistä riskeistä Emmanuelle kuittaa lausumalla hymyillen: "Elokuvissa näkee usein tehtävän asioita, jotka eivät kuulu arkiseen elämään. Näyttelijän työ on toteuttaa ohjaajan näkemys mahdollisimman ammattitaitoisesti, olipa se miellyttävää tai ei. Kohtaus voi vaatia loikkaamista jyrkän teeltä koskeen tai lantakasaan – molempiin liittyä vaaransa, mutta näyttelijä tekee sen, jotta katsojan ei tarvitsisi." ■

ERECT BRÄNDÖ RIKKOO JÄLLEEN RAJOJA JA POLTTAA SILTOJA

J o aiemmin varsin kyseenalaisilla ja rajuilla eroottisilla mutta kannattajiensä mielestä neroutta hivelevillä elokuvien uusintatulkintoillaan kohahduttanut ohjaaja Erect Brändö on jälleen kohun keskiössä – tällä kertaa Ruotsissa.

Muun muassa elokuvallaan *Uuno Pattayalla – muisti palailee pätkittäin* oikeusriitoihin sekä Spede Pasasen perikunnan että elokuvasaatiön kanssa joutunut ohjaajamoguli on nyt siirtynyt Ruotsiin filmaamaan uudelleen itse Astrid Lindgreniä. Hänen ensimmäisen elokuvansa *Peppi Pitkätossu armeijan leivissä* väitetään aiheuttaneen kuningas Kaarle Kustalle sydänkohtauksen, minkä lisäksi valtiopäivillä ruotsidemokraatit ovat tehneet aloitteen hänen karkottamisestaan Fidžisaarille ihmisryhmiä varten.

Nyt valmistunut jatko-osa *Miten Peppi Pitkätossu sai itselleen rikkaan ja kauniin vaimon* on saanut vähintäänkin ristiriitaisen vastaanoton: Esimerkiksi paikallinen *Jeesuksen ryhti kuntoon* -liike on järjestänyt mielenosoituksia joissa vaaditaan ohjaajamme julkista ristiinnaulitsemista. Tunteita herättävät Ruotsin kansalliskirjailijan teosten

uudelleentulkinnat ovat kuitenkin saaneet tukea yllättävältä taholta: nimittäin maan äidinkielen opettajien liitolta. Liiton puheenjohtajan Irina von Bönsdorffin mukaan on totta, että Brändön elokuvat ovat sinänsä uskomatonta kuraa, mutta mikäli elokuvissa viljeltävä huumaiden käyttö, sadomasokismi ja homoerotiikka saa uuden sukupolven kiinnostumaan Astrid Lindgrenin tuotannosta, niin sehän on vaan jätterolig.

Mutta mitä sanoo kohun keskellä itse ohjaaja Erect Brändö?

Mikä sinua motivoi elokuvien teossa?

Olen aina halunnut päteä ja koska oma urani eroottisena tanssijana ei ottanut tulta, halusin uusia haasteita. Elokuvien tekeminen aivan uudesta näkökulmasta toi elämäni uutta sisältöä masturboinnin ja pitsinnypläämisen ohessa.

Millaisia haasteita kohtasit kuvatesasi Uunoa Thaimaassa?

Paikalliset avustajat olivat hyvin ystävällisiä – välillä liiankin. Kuvauspäivät

venyivät helposti pitkiksi, kun välillä avustajat eivät meinanneet millään lähteä kuvauspaikalta ilman jonkinasteista väkivaltaa. Kaiken huippuna myös maata hallitseva sotilasjunta kiinnostui puuhistamme. Juntta kuitenkin rauhoittui kun ilmoitimme ettemme ole kiinnostuneet mistään ihmisoikeuksista vaan ainoastaan halvasta leffatyövoimasta ja köyhien vierastyöläisten riistosta.

Useimmat katsojat muistavat Uuno Pattayalla-elokuvan tunnusmusiikin, jonka soitit itse kukkopillillä. Teitkö musiikkia myös Peppi-elokuviin?

Yhdistelin tällä kertaa mongolialaista kurkkulaulua ja postmodernia country-westerniä aivan uudella tavalla.

Näyttelijävalintasi ovat toisinaan aika yllättäviä, kuten Matti Nykänen Annikan roolissa. Sisältääkö Miten Peppi Pitkätossu sai itselleen rikkaan ja kauniin vaimon uusia yllätyksiä?

Alun perin puolison rooliin suunniteltiin Lenita Airistoa mutta hän kritisoi sekä asusteita että näyttelijöiden

huonoa kielitaitoa, joten projekti jäi hänen osaltaan kesken. Sen sijaan muiden vierailevien tähtien kuten Henry Saaren ja Teemu Mäen panosta elokuvassa on kiitelty asianomaisissa piireissä.

Kuningas Kaarle Kustaa päätti saapua henkilökohtaisesti uuden Peppi-elokuvan ensi-iltaan allekirjoitusta vailla oleva karkotuspäätös mukanaan kuultuaan, että Peppi menee elokuvassa naimisiin prinsessa

Madeleinein kanssa. Miten karkotus vaikuttaisi tuleviin projekteihisi?

Otan tietenkin kaikenlaisen kritiikin rakentavasti ja asianomaisella kunniotuksella tekijöitään kohtaan. Aionkin seuraavaksi kuvata vertailevan luontodokumentin paviaanien ja Ruotsin kuningasperheen elämästä. ■

Kaukasialainen peura

Ei arvostelua, koska emme uskaltaneet katsoa elokuvaa.

Noita palaa elämäni

VUODEN KIINNOSTAVIN YLILUONNOLLINEN PARISUHDEDRAMA

A lku on kuin kauneinta Grimmin satua. Martta ja Yrjö löytävät toisensa Tinderistä ja se on rakkautta ensi pyyhkäisyllä. He tapavat toisensa Yrjön kantabaarissa ja jo 13 päivän kuluttua ensitapaamisesta heidät vihitään Suomenlinnan Pirunkirkossa. Muutaman viikon kuluttua Yrjö alkaa kuitenkin ounastella, ettei Martan luutakokoelma olekaan merkki siisteysthulluudesta eikä 50 litran valurautapata kesäkeittoa varten. Mahataako Martan keittiön seinällä oleva riimuilla koristeltu miekkakaan olla vain sipuleiden pilkkomista varten? Niin menevät pariskunnan lusikat

jakoon ja rakkaustarina näyttää loppuvan yhtä pian kuin se alkoi.

Kuusi kuukautta myöhemmin Martta ja Yrjö tapavat oluen merkeissä allekirjoitukseksi lopulliset eropaperit, mutta vanha suola alkaakin janottaa ja ero jää vaille sinettiä. Rakastavaiset palaavat yhteen ja seuraavat vuodet ovat silkkaa autuutta. Hiljalleen alkavat kuitenkin epäilyksen varjot hiipiä parisuhteelle ylle. Mitä kätkeytyy Martan kunnioitettavaan fondikokoelmaan? Pitääkö kissa Yrjöä silmällä Martan ollessa pääsiäisretriitillä? Onko mikään sitä miltä se näyttää? Vai onko Yrjö vain vainoharhainen? ■

Mies joka keksi yleiset syyt

"P eriaatessahan sillä ei ole väliä, kuka on tasavallan presidentti, kunhan tasavallan presidentillä on esittää uusi tulkinta V. I. Lenin merkityksestä Suomen itsenäistymiselle." Tästä rohkeasta repliikistä tunnettu Miki Peuravaaran elokuva *Mies joka keksi yleiset syyt* (1977) on yksi vuosikymmenen harvoista kotimaisista tieteiselokuvista.

Martti Miettusen vähemmistöhalituksen salainen aikamatkustusohjelma lähettää värittömän virkamiehen Aatami Virtasen tulevaisuuteen, jotta hallitusta piinaavaan maataloustulolaki-ongelmaan saataisiin ratkaisu.

Tulevaisuudessa Virtanen keskustelelee salaperäisen Tutkijan kanssa 1900-luvun jälkipuoliskon suomalaisesta politiikasta, kilpailevista talousjärjestelmistä ja kolmannen maailman ongelmista.

Tämä osuus käsittää 2 tuntia 50 minuuttia elokuvan vajaan kolmen tunnin kestosta. Aikalaiskritiikissä sen taiteellisesti korkeatasoisimpina osana pidettiin pitkää Tutkijan monologia, jossa todettiin Suomen 2500-luvun menestys YYA-sopimuksen ansioksi.

Miki Peuravaara varhaisuotannolle ominaisen minimalismin nimissä

lavastus on erittäin pelkistetty. Kamera näyttää vuoroin Tutkijan ja Virtasen kasvoja vasten tummia kangasverhoja, jotka kuvaavat Virtaselta salattua tulevaisuuden maailmaa. Mustavalkoisen elokuvan väliin on leikattu lyhyitä dokumentaarisia kohtauksia Vietnamista, atomipommien koe-räjäytyksistä, natsi-Saksasta, väkivaltaisista mielenosoituksista ja kaato-paikoista.

Peuravaara antaa asioiden puhua: elokuvan tarkoitus on emansipoida katsojaa ja kiihdyttää tämän yhteiskunnallisen tietoisuuden kasvun dialektista prosessia. ■

MONAN BARBAARITAR

G eorge R. R. Marvinin eettiseen fantasiaromaaniin perustuva seikkaelokuva. Monan Barbaaritar matkaa kohti Pohjolaa koostaakseen lohikäärme Harvahampaalle perheensä julman kuoleman ja pelastaakseen poikansa Nestorin. Perheen vegaanin koti-isän ja kolme barbaaritartta lohikäärme jauhoi kuoliaiksi voimakkailla ikenillään, mutta Nestorin tuo taivasten kauhu otti mukaansa sulhokseen.

Matkallaan Monan aiheuttaa närrää sopimalla useita sukuriitoja, ylistämällä talven ihmemaata ja voittamalla vastustajansa ilman verenvuodatusta. Tämä barbaaritar tietää vastuunsa ja on päättänyt tehdä mailmasta paremman paikan yksi eettinen teko kerrallaan (olkoon kyseessä sitten kierrätys tai terävien tekohampaiden hankkiminen hänen poikansa tulevalle puolisolle).

Rakastettuja hahmoja ei vahingoideta elokuvan aikana. Onnellinen loppu taattu. ■

Emmanuel Arsé KIIMAINEN KATASTROFI 1

Presidentin toimiston ovea vartioi uhkea blondi. Hän oli luultavasti jonkinlainen sihteeri, sillä hänen pöydällään oli päate ja muutamia papereita. Kun lähestyin ovea, nainen nousi pöydän takaa ja kiersi sen sivulle.

"Hei sotilaspoika. Oletko menossa tapaamaan pomoa?", nainen sanoi ja nojasi pöydän kulmaan. Hänen sininen mekkonsa oli syvään uurrettu ja paljasti kaksi täydellistä puolipalloa.

"Olen kapteeni Harding. Ja kyllä, olen menossa tapaamaan herra presidenttiä."

Nainen asteli luokseni rennon välinpitämättömänä, lanteet keinu. Hän pysähtyi niin lähelle, että saatoin tuntea hänen hajuvetensä kiehtovan tuoksun, joka kutitteli sieraimiani ja sai väreet kulkemaan alas selkärankaani. Nainen laski kätensä käsivarsilleni.

"Minun täytyy suorittaa ruumiintarkastus. Ettet vain ole viemässä presidentin toimistoon mitään suuria... välineitä, hän sanoi ja liu'utti käsiään keskivartalooni kohti.

"Riittää, neiti Joy. Luotan kapteeni Hardingiin, hän voi astua toimistooni", tuttu ääni kuului takaani.

Irrrottauduin neiti Joysta, joka huokasi turhautuneena. Hänen kätensä hipaisi ohimennen haaroväliäni ja sai aikaan välittömän erektion. Hitto, tällaisenako minun piti mennä presidentin luokse? Toisaalta, viime päivät olivat olleet kummallisia.

Käännyin ympäri ja näin presidentin pitkän ja komean hahmon.

"Olkaa valmiina, neiti Joy. Luulen että tarvitsemme palveluksianne kohta."

"Kyllä, herra presidentti", neiti Joy vastasi asiallisesti.

Astuin presidentin jäljessä hänen toimistoonsa. Presidentti viittasi minut istumaan tuoliin ja kävi itse seisomaan ikkunan eteen.

"Olette varmasti huomannut, että kansakuntamme on viime päivät ollut sekaisin, tarkalleen ottaen viime perjantaista kello 22.43 alkaen."

Muistin totisesti. Olin ollut silloin viettämässä vapaailtaa tukikohtamme naapurikaupungissa.

Suunnilleen tuolla kellonlyömällä baari muuttui orgioiden näyttämöksi. Pahaksi onneksi olin ollut liikkeellä yhdessä kolmen - no, en halunnut muistella tuota iltaa.

Siitä eteenpäin maailma tuntui tulleen hulluksi.

Presidentti kääntyi. Katselin hänen miehisiä, käskeviä kasvojaan ja tuskin kuulin mitä hän puhui.

"Olen kutsunut teidät tänne saadakseni tämän loppumaan. Kansakunnan on pystyttävä keskittymään muuhunkin kuin... sänkykamaritouhuihin."

Halusin näyttää presidentille mihiin pystyisin. En edes huomannut että olin noussut ylös.

"Olemme paikantaneet ongelmien alkupisteen Virginiassa sijaitsevaan Chasepeakin yliopiston hiukkaskiindytinlaboratorioon. Ilmeisesti siellä tapahtui jokin onnettomuus, joka laukaisi tämän... mitä tämä nyt onkaan."

Laukaisi. Olin astunut presidentin eteen. Hän hengähti koskettaessani hänen rintaansa sormenpäilläni ja alkaessani laskeutua polvilleni.

"Kapteeni Harding! Kuunnelk..."

Avasin presidentin vyön ja valmistauduin selvittämään hänen vetoketjuna hampaillani.

"Neiti Joy! TÄNNE HETI!" presidentti huusi sisäpuhelimeen.

Olin selvinnyt alushousuista ja presidentin tummanpunaisena sykkivä elin oli huulieni ulottuvilla, kun minut työnnettiin tylästi syrjään. Saatoin vain katsella sivusta kun neiti Joyn täyteläiset huulet sulkeutuivat tuon presidentillisen mahtisauvan kärjen ympärille. Tunsin oloni hölmöksi siinä polvillani seurattessani neiti Joyn taitavaa huuli- ja kielityöskentelyä. Lisäksi minulla oli tykkyttävä erektio.

"Pahoitteluni, kapteeni Harding. En tunne mieltymyksiänne, mutta minun on asemani vuoksi pidettävä kiinni tietystä odotuksesta. Voi tietysti olla, että jos kansakunta selviää tästä koettelemuksesta ehjänä, tietynlainen suvaitsevaisuus valtaa alaa. AAH, juuri noin Georgina, aah..."

Huomasin, että neiti Joy, Georgina, viestitteli silmillään jotain, samoin

pään nykäyksillä, jotka hän yhdisti tavastavasti presidentillisen tason suihnototekniikkaan. Luulin, että hän viittasi kohti ovea. Nousinkin ylös, mutta sitten huomasin Georginan vilkaisevan minuun sivusilmällä samalla kun keikutti houkuttelevan pyöreää takamustaan kutsuvasti.

Georgina katsoi minua hyväksyvästi, kun siirryin hänen taakseen ja nostin mekonhelman ylös. Olin pyörtyä näyn edessä. Vaalea, pyöreä takamus suorastaan huusi tarttumaan kiinni ja tunkeutumaan sisään. Vapisevin käsin avasin housuni ja vapautin erektioni. Elimeni tömähti vasten Georginan pakaraa ja kuulin tytön hyrähtävän suu täynnä presidenttiä.

Sormet hapuillen työnsin hänen pienet tangansa sivuun. Hain jo parempaa asentoa tunkeutuakseni sisään koloon, jonka kosteuden olin tuntenut sormenpäissään.

Nyt se tapahtuisi. Kohta olisin vihdoin naisen kanssa! Mutta sitten jähmetyin paikoilleni, sillä presidentti puhui.

"Hyvä... haluan että menet... Virginiassa. Yliopistossa työskentelee tohtori Catharine Rose... hän lähetti viestin jossa kertoi tietävänsä mistä on kyse... hitto Georgina, sinä olet päivä päivältä parempi tässä..."

Presidentti sulki silmänsä ja hengähti syvään. Luulin jo että hän saavuttaisi huippunsa, mutta sitten hän jatkoi puhettaan.

"Tietojemme mukaan tohtori Rossella ei ole ollut miessuhteita, hän on... aah, jeesus Georgina... omistautunut tieteelle. Käsittele häntä hellästi... Ja jos löydät syyllisen, joka... tämän aiheutti... saat toimia parhaan arviosi mukaan... emme aio... oikeuden- AAH PYHÄT LINCOLNIN PUSSIT, NYT TULEE!" presidentti karjahi. Georgina otti elimen suustaan, työnsi kielensä sillaksi vastaanottamaan valtionpäämiehen siementä. Ensimmäinen annos lensi komeassa kaaressa Georginan olan yli sormilleni jotka yhä, turhaan, puristivat Georginan pakaroita.

"... huh. Niin, kapteeni Harding. Valitsimme erikoisjoukoista teidät,

koska tietojemme mukaan teillä on joukkojen mahtavin henkilökohtainen ase..." presidentin kasvoilla kävi hetken lievä epäuskon ilme, kuin hän olisi ihmeteltyt vastikään sanomaansa lausetta.

Georgina nousi ja kohenteli asuaan. Presidentti oli kaivanut hänen rintansa esiin.

"Oletko samaa mieltä, neiti Joy?"

Georgina vilkaisu yksinäisenä jökötävää elintäni. Hän virnisti ja nuolaisi pisaran esimiehensä siemennestettä suupielestään.

"Voi, kyllä olen, herra presidentti!"

Hetken jo luulin että Georgina tekisi minulle saman palveluksen kuin esimiehelleni, mutta sitten ymmärsin asemiani. Pakotin erektioni takaisin housuihini.

Tervehdin heitä sotilaallisesti ja poistuimme huoneesta.

★★★

Lähdin samantien ajamaan kohti Virginiaa. Presidentti ei ollut sanonut sitä suoraan, mutta oletin että minun tuli toimia yksin. Päätös oli minulle helppo, sillä olin perjantaista lähtien viettänyt aikaani asuntooni linnoittautuneena. Onneksi kutsu presidentin luola oli estänyt minua palaamasta kasarmeille, en kyennyt edes kuvittelemaan millaista siellä oli tämän - mikä tämä olikaan, aikana.

Olin ajanut ehkä tunnin, kun tien laidassa näkyi kaksi kuvankaunista liftarityttöä. Hiljensin vaistomaisesti. Lähestyessäni toinen heistä kohotti t-paitaansa ja näytti paljaat rintansa. Painoin jarrun pohjaan, mutta liian myöhään: pysähdin varmaan parikymmentä metriä heidän jälkeensä. Kun käännyn katsomaan taakseni, huomasin perässäni ajaneen bussin pysähtyneen poimimaan työt. Linjakilven tilalla autossa luki "Dickwoodin koripallojoukkue". Ärähdin turhautuneena ja painoin taas kaasua.

Seuraavaksi sitten kaarsinkin jo Chasepeakin yliopiston hiukkaskiindytinlaboratorion parkkipaikalle. Hämmästyin hiukan matkan katoamista: muistin lähtöni Valkoisen talon parkista, liftarit ja seuraavaksi olinkin jo täällä. Nyt kun tarkemmin ajattelin, viime päivät aika oli ollut katkonaista, ikään kuin kohtauksiksi paloitetua. Viikonlopustakin muistin vain yritykseni lukea *Erikoisjoukkojen kenttäopasta*, mitä naapurini sängyn jatkuva jyskytys seinääni vasten häiritsti.

Kohtauksiksi. Tässä oli jotain tuttua. Aloin kävellä kohti laboratorion ovea yrittäen miettiä, mistä oli kyse. Äkkiä ajatukseni tempaistiin muualle: vasemmalla, pienen nurmikon takana oli pensasryhmä ja valkoiset rintaliivit olivat juuri lennähtäneet niiden keskeltä. Ne roikkuivat kutsuvana pensaan oksissa. En voinut itselleni mitään, vaan hiivin lähemmäksi.

Kurkistin matalien pensaiden yli. Pensaikon keskellä oli pieni nurmi-aukea, jolle kaksi tyttöä oli levittänyt viltin. Sen ympärillä oli pari avonaista kirjaa ja silmälasit.

Tytöt olivat polvillaan, rinnat paljaina. Tyttö, jolla oli lyhyt tumma tukka kumartui juuri ottamaan suuhunsa toisen tytön vasemman nännin. Tyttö jonka vaaleat pitkät hiukset olivat ponihännällä huoahiti hiljaa kun hänen ystävänsä huulet koskettivat nänniä. Vaalean tytön kädet hiveliivät tumman selkää ja kääntyivät etupuolelle avaamaan farkkujen vyötä. Mutta tumma tyttö oli nopeampi: Samalla kun hän suuteli ja hyväili ystävänsä rintoja, hänen kätensä löysi tien tämän hameen alle. Vaalea tyttö voihkaisi ja painautui ystävänsä vasten.

Elimeni oli hypännyt välittömästi pystyyn. Vaikka olin aivan näkyvillä, tytöt olivat niin keskittyneitä toisiinsa, että saatoin katsella heitä rauhasa. Tumma tyttö pujottautui ulos farkuistaan ja painoi ystävänsä hellästi viltille. Sitten he suutelivat jälleen. Tumma tyttö alkoi liukua alas rintojen väliin... hetken kuluttua hän nuoli ja suuteli ystävänsä häpyä, vaaleanpunaisten pikkuhousujen suojaama takamus kutsuvasti pystyssä. Vaalea työnsi lantiotaan tytön suuta vasten ja huokaili nautinnosta. Samassa huomasin että vaalea tyttö vilkaisu sivulle ja hymyili.

Pensasaidan toisella puolella, minua vastapäätä seisoi isokokoinen nuori mies, joka piti elintään paljaana kädessään. Nostin katsettani aukeasta ja huomasin ettemme edes me kaksi olleet ainoita katselijoita. Koko pensasaukion laita oli täynnä miehiä, ainakin viisi minun lisäksi. Kun minua vastapäätä oleva mies astui pensaiden yli kiskoan loppujakin vaatteita yltään, muistin että olin tullut tähän yliopistoon tehtävää varten.

★★★

Astuin sisään hiukkaskiindytinlaboratorion pian olinkin ovella, jossa luki "Tohtori C. Rose". Koputin oveen.

Kesti iäisyyden ennen kuin ovi aukeni, ja silloinkin vain osittain. Aukosta pystyin näkemään pituisen naisen. Hänen piirteensä jäivät hämärään.

"Niin?" soinnikas, mutta varovainen ääni kysyi.

"Olen kapteeni Harding. Te olitte lähettänyt hallitukselle viestin, että tiedätte jotain... tämänhetkisestä tilanteesta", sanoin koettaen pitää ääneni vakaana.

Tulin äkkiä hyvin tietoiseksi että oven toisella puolen oli nainen, jonka kohta tapaisin kahden kesken. Se voisi johtaa vain yhteen asiaan. Työnsin ajatukseni saman tien mielestä, mutta se oli myöhäistä. Minulla oli jo valtava, pakottava erektio.

"Tulkaa sisään", ääni sanoi.

Ovi aukeni toimistohuoneeseen, jossa seisoi maailman kaunein nainen. Hetkeksi vain pysähdin niille sijoilleni. Hänen kasvonsa olivat kuin levottomien unieni kohteella, symmetriset, tumman kihartuvan tukan ympäröimät. Valkoinen laboratoriotakki ei estänyt naisellisia muotoja lähettämästä vaativia signaaleja selkärankaani pitkin.

Astuimme molemmat toisiamme kohti. Ja kuin yhteisestä päätöksestä pysähdyimme sekunnin murto-osaa ennen kuin olisimme syöksyneet toistemme kimppuun vaatteita raastaen. Näin hänen nielaisevan järkytyksestä.

"Hei. Olen Catharine. Cat."

"John."

Olimme hiljaa ja katsoimme toisiamme silmiin. Käteni nousi melkein automaattisesti, ehkä koskettamaan hänen poskeaan, ehkä... en tiedä. Hän huomasi liikkeen ja tarttui käteeni muuttaen liikkeen nopeaksi kätteilyksi. Hänen kätensä oli kuiva ja kuuma, sileä iho tuntui silkiltä omaa karheaa kämmentäni vasten. Hänen kosketuksensa kaiku lämmitti kättäni vielä kun hän jatkoi puhettaan.

"Meillä ei ole paljon aikaa. Tiedän mitä tapahtui viime perjantaina. Joku - luultavasti pilailleva opiskelija, kuvittelisin - laittoi hiukkaskiindytinmemme ohjaustietokoneeseen tämän."

Cat ojensi minulle dvd-kotelon, jonka kannessa alaston nainen katsoi olkansa yli samalla kun laskeutui valtavasti kyrvän päälle. Taustalla räjähti arviolta 50 kilotonnin ydinase. "Kiimainen katastrofi 1" luki komeuden yllä.

Aivoni kävivät ylikerroksilla. Huomasin että Cat oli tullut lähelle, hyvin lähelle.

”Väitkö että... se teidän laitteenne alkoi lähettää pornoleffaa... koko todellisuuteen?”

Catin kasvot olivat edessäni. Hän puri alahuultaan miettiään näköisenä ja hymyili minulle.

”Hyvä teoria”, Cat sanoi ja suuteli minua. Hänen huulensa olivat kuumat ja kuivat, kuten hänen kätensäkin. Mutta suu oli kostea, huomasin, kun pieni vikkelä kieli löysi omani. Kiersin käteni hänen ympärilleen ja olin laueta kun hänen vartalonsa painautui vasten minua: tunsin rintojen kummut, vatsan litteän tasangon ja lantion, joka painui kovana seisovaa elintäni vasten kuin tiivis vastakappale.

Pyörryttävää nautintoa kesti ikuisuuden. Sitten Cat kuiskasi korvaani.

”Hieno teoria, mutta väärä. Pahaa pelkään, että hiukkaskiihdyttimen luoma takyoninen kenttä on *muuttanut* koko todellisuuden pornoleffaksi.”

Suutelimme jälleen. Työnsin Catia taakse päin kunnes hänen takanaan oli kirjoituspyöty. Nostin hänet muutta istumaan sille, irrottamatta huuliani hänen huulistaan. Vetäydymme sen verran, että sain napitettua hänen laboratoriotakkinsa auki. Alta paljastuivat tummanvihreän t-paidan verhoamat täydelliset rinnat.

”Voimmeko... tehdä asialle jotain?”

”Me voimme tehdä...”, Cat veti kii-vaasti henkeä kun puristin hänen toista rintaansa kevyesti. Cat nosti jalkansa ylös ja kietoi ne lantion ympärille. Hän nuoli huuliani samalla kun kiskoin hänen paitaansa pois. Catin kädet tekivät samaa omalle paidalleni – hän kyllästyi odottamaan ja yllättävän voimakkaalla otteella repäisi paitani auki. Hänen sirot kätensä leikittelivät rintakarvoillani ja vaelsivat sitten selkäni.

”Kerron... lisää... myöhemmin”, hän sanoi samalla hetkellä kun sain hänen rintaliivinsä auki. Pyöreät rinnat sopivat täydellisesti kämmeniini, pienet ja terhakat nännit kutittivat kämmenpohjaa.

Työnsin Catin laboratoriotakin pois hänen päältänsä, Cat kiskoi t-paidan yltään. Sitten hän oli housujeni kimpussa, polvillaan edessäni. Parilla liikkeellä hän sai vyön auki, samoin veto- ketjun ja kiskaisi housuni puolireiteen. Kyrpäni ponnahti esiin hipaisten hänen poskeaan. Catin silmät laajenivat yllätyksestä. Hän nosti kätensä ja mitaili varovasti miehuuttani. En voinut estää pienen vaikerruksen karkaamista, kun hänen sormensa koskettelivat herkästi elintäni.

”Niin... iso. Ja kova”, hän huokasi ja painoi varovasti suudelman kyrpäni punaisena sykkivään kärkeen. Minun täytyi purra huultani, etten laukeaisi siihen paikkaan, suoraan tohtori Rosen kasvoille. Jonka kanssa minun piti suorittaa presidentin antama tehtävä. Tämä selvitti päätäni. Minulla oli tehtävä.

Nostin Catin hellästi ylöspäin loppettaakseni hänen tutkimusretkensä, jotka saivat minut vapisemaan. Catin sormet kiertyivät elimeni ympärille samalla kun suutelin häntä. Työnsin hänet jälleen pöytää vasten ja aloin avata hänen farkkujaan. Käteni liukuivat hänen pakaroilleen ja ujutin housut hänen jaloistaan. Astuin ulos omista housuistani ja nyt seisomme vastakkain, minä kokonaan alasti ja hänellä yllään vaaleansiniset pikkuhousut.

Cat katsoi silmiini hämmentyneen näköisenä.

”Minä... en tiedä miten tässä näin kävi... en ole tehnyt tällaista ennen..”

Olisin halunnut sanoa hänelle, etten minäkään. Armeija oli ollut minun rakkauteni kaikki nämä vuodet. Olen aika ujo ilman rynnäkkökivääriä. Mutta kieleni ei totellut mitään tunnustuskäskyä, se oli syvällä Catin suussa. Cat istui pöydälle. Suutelin häntä ja hyväilin hänen rintojaan. Käteni kulivat hänen vatsalleen mikä sai hänet hihittämään hermostuneesti. Ujutin sormeni hänen pikkuhousujen kumi- nauhan alle ja vedin ne hänen jalkojensa yli.

Ohuen tumman karvan peittämä häpy paljastui ja sai kyrpäni nytkähtämään. Cat huomasi valmiuteni.

”Olethan varovainen...?” hän pyysi hiljaa.

Avasin hänen reitensä ja kävin niiden väliin. Painoin kyrpäni kohti Catin häpyä – mutta sitten muistin ne tytöt, pihassa. Suutelin Catia ja aloin riemukkaan retken alaspäin, kaulan sivua, rintojen yli molempia nännejä muistaen, pitkin vatsaa – kielen pyöräytys navassa sai hänet nauramaan – ja sitten kiersin reiden sisäpinnoille ja lopulta häpyyn. Cat nosti jalkansa pöydän reunalle.

Minulla oli esteetön pääsy Catin naisellisiin uumeniin. Sipaisin karvojen keskellä hämmöttävää ihoa ja annoin kieleni vaellella kohti ydintä, poimujen alla olevaa vakoa. Lipaisin vakoa koko matkalta ja Cat päästi pitkän vapisevan huokauksen. Kieleni tunkeutui syvemmälle poimujen lomaan... niiden yläosasta löysin kovan nystyrän, jota kosketin ensin varovasti kieleni kärjellä ja huomattuani, millaisen vaikutuksen se teki, annoin kieleni pyörähtää sen ympäri. Vuorottelin nopeita lipaisuja, hitaampia nuolaisuja ja välillä työnsin kieltäni niin syvälle hänen sisäänsä kuin sain. Hänen häpynsä valui kosteutta leualleni, poskilleni. Cat voihki ja tarttui hiuksiini ohjailien liikkeitäni. Tunsin hänen tärisevän, toinen käsi puristi tukkaani, toinen pöydän reunaa.

”Tule John... tule... haluan... kyrpäsi”, Cat huohotti.

Viimeinen sana tuli suusta vaikeasti, en tiedä johtuiko se häveliäisyydestä vai nautinnosta. Nousin seisomaan, kyrpäni törroitti jäykkänä hänen vatsansa päällä kuin mitaten kuinka syvälle se kohta tunkeutuisi. Catin posket punoittivat. Hän tarttui varovasti kyrpäni.

”Se on niin kuuma”, hän sanoi hiljaa. Cat kohensi asentoaan, avasi reitensä ja työnsi lantiotaan eteenpäin. Asetuin parempaan asentoon. Cat kohottaui kyynärpäidensä varaan. Suutelin häntä vielä kerran. Cat loi katseensa sykkivään elimeeni ja alkoi tarkkailla tapahtumia kasvot himon ja uteliaisuuden vallassa kuin tutkija ratkaisevan keksinnön äärellä.

Annoin kyrvän liukua pitkin hänen vasenta reittänsä, sileän lämpimän ihon poikki kohti kosteaa keskustaa. Karvat hieroivat terskaani, kun se etsi sisäänpääsyä. Pian tunsin lämpimän kosteuden kyrpäni kärjessä.

Tiedän olevani hyvin varustettu. Halusin survaista aseeni tuohon tiukan koloon, repiä tieltä esteet ja painaa pohjaan asti. Käytin kaiken tahdonvoimani, jotta en satuttaisi häntä, vaikka tiesin että lopulta minun olisi pakko satuttaa.

Cat veti kiivaasti henkeä, jännittyneenä. Olisin voinut tunnustaa, että olin aivan yhtä hermostunut. Mutta ei vieläkään ollut minun vuoroni.

”Minä... minun täytyy tunnustaa jotain”, Cat melkein sopersi. Hän liikutteli lantiotaan, aivan pikkuriikkisen, niin että terskani työnty muutaman

millimetrin sisemmäs, häpyhuulien lomaan.

”Se... se olin minä! Ei ole mitään opiskelijaa, joka... en tiedä mikä minun meni... halusin... Tätä!” Cat sanoi ja yritti painautua kyrpäni vasten.

”Auau... se on niin iso... ole varovainen”, hän voihkaisi.

Minä olin jähmettynyt paikoilleeni. Oliko tämä koko juttu... mitä tämä oli? Samalla kyrpäni tykytti hänen kostealla kolollaan, ehkä jo sentin sisällä ja vaarallisen valmiina etenemään.

”Mutta halusin sinut, sinut. Meillä on laboratoriossa pääsy... ei ihan virallinen tosin... armeijan tiedostoihin. Ehdotin presidentille sinua, arvasin että hän ei kertoisi sinulle, mutta totteli, sillä hänellä olisi varmasti muuta ajatteleminen, presidentillä...” nyt Cat puhui nopeasti ja hermostuneesti.

En tiedä mitä tunsin. Kiukkua, petetyksi tulemisesta. Kiitollisuutta, ihas- tusta. Voisin rakastua tähän naiseen.

Presidentti oli antanut minulle vapaat kädet syllisen suhteen. Saisin rangaista häntä. Katsoin Catia silmiin. Hetken olimme katseet lukittautuneina paikoilleen, kyrpäni suoraan hänen kosteutta valuvan vulvasa suulla. Rankaisisinko häntä vetäytymällä nyt? Vetämällä housuni jalkaan ja lähtemällä.

Vai rankaisisinko häntä – näin. Työnsin lantiotani eteenpäin.

”AIIIIIIII!” Cat huusi kun kyrpäni riasi tiensä hänen sisäänsä.

”Olet tuhma tyttö ja tämä on rangaistuksesi”, lausuin ääni käheänä.

Olin tuskin monta senttiä hänen sisällänsä, mutta minun oli pakko pysähtyä. Puristus sai minut haukkomaan henkeä. Cat avasi silmänsä, jotka puristanut kivusta kiinni ja katsoi minua tuhman tytön katseellaan. Kuin yhteisestä päätöksestä hän työnsi lantiotaan eteenpäin samalla hetkellä kun minä painoin kyrpäni syvemmälle. Nyt huusimme molemmat.

Toinen työntö sujui jo paremmin, Cat oli liukas. Hän tarttui hartioihini ja kietoi jalkansa takamukseni ympärille. Toisen työnnön jälkeen en enää laskenut. Cat liikkui työntöjeni tahdissa allani, ja koetti ohjaila liikkeitäni, mutta tämä oli hänen rangaistuksensa. Hän oli sulkenut silmänsä ja vain poskien puna ja nautinnon huokauksista auki oleva suu kertoi, että rangaistus meni perille. Hetkeä ennen kuin en voinut enää pidätellä laukeamistani, Cat rävytti silmänsä auki, tarttui kaulaani ja veti minut lähemmäs. Hänen selkensä taipui kaarelle minua vasten. Kyrpäni tuntui olevan kuin myrskyn kourissa hänen sisällään – painoin viimeisen kerran sisään, Cat kiljaisi ja tyhjensin kiveksieni sisällön syvälle hänen uumeniinsa.

Makasin pitkään Catin päällä, kunnes kohottauduin ja katsoin häntä. Cat virnisti. Veren tahrima kyrpäni liukui ulos.

”Sinä satutit minua. Mutta hyvällä tavalla”, Cat lausui pohdiskelevaan sävyyn. ”Otetaanko seuraava erä voiteesta?” hän jatkoi.

Hymyilin.

”Sopii.”

Yksi osa tehtävääni oli edelleen suorittamatta.

”Satutko tietämään... miten tämän saa loppumaan? Jos siis haluaa?”

”Oh, eiköhän se lopu kun otan sen dvd:n pois koneesta.”

Tuijotin häntä hetken, mutta en sanonut mitään.

”Ja jos on tylsää jonain perjantai-iltana, sen voi aina laittaa takaisin?”

”Kyllä”, Cat sanoi, tarttui kädestäni ja alkoi opastaa minua kohti makuuhuonettaan. ■

UUTTA HÄMÄLÄISTÄ KUNG-FUA

Tarunomaiseen Hämeeseen sijoittuvat kungfu-elokuvat saavat jatkoa. *Voittamaton Niskavuori* (1998) esitteli Niskavuoren kartanon, jossa suntiot harjoittelevat taistelutaitoja askeettisissa oloissa ja ankarassa kurissa suurmestari Loviisan valvonnassa. Korruptoitunut vouti yrittää kiristää Niskavuorelta maaverot tuplana omaan pussiinsa. Eepisisessä lopputaistelussa paha kruununeunukki kamppailee Loviisaa vastaan.

Niskavuoren 36 kammaria (2000) esitteli monipuolisemmin Niskavuoren kamppailukoulutusta. Nuori lammaspaimen Konsta liittyi kapiinaan korruptoitunutta rovastia vastaan, mutta menetti hävityssä taistelussa paljon ystäviään ja hakeutuu Niskavuoreen hakemaan oppia kyttäkseen paremmin puolustamaan kyläläisten oikeuksia.

Rautanyrkkinen pehtoori (2003) esitteli Jukolan taistelukoulun, jonka lappalaiset ninjat yrittivät raivata pois tieltään.

Niskavuoren pyövelit (2007) kuvasi ensimmäiset selkkaukset Niskavuoren ja Jukolan koulujen välillä.

Paluu 36 kammariin (2010) jatkaa Konstan tarinaa. Hän on harjoittanut talikon tietä vuosia erakkona ja palaa Niskavuoreen saavuttaakseen täydellisyiden nelipiikkisen navettatalikon käsittelyssä. Suurmestari Loviisa häätää hänet kuitenkin lopulta pois Niskavuoresta, koska hän välttelee velvollisuuksiaan pystyäkseen harjoittelemaan enemmän. Konsta palaa jakamaan oikeutta kotikyläänsä, jota terrorisoi korruptoitunut vallesmanni lakeijoineen.

Niskavuoreen keskittyvien elokuvien sarjan uusin osa, *Hämeen tarunomaiset aseet* (2015), on hämäläisten taistelulajien ystävien unelmien täyttymys. Niskavuori ja Jukola ottavat ensin mittaa toisistaan ystävällismielisessä ottelussa, jossa selvitetään onko Niskavuoren ulkoinen tyyli tehokkaampi kuin Jukolan sisäinen tyyli. Tuomaroinnista tulee kuitenkin

kiistaa. Eräs Niskavuoren tuntio iskee suutuksissaan kahden käden pajavasaralla Jukolan kuoharilta sahtitynyrin hajalle. Niskavuori saa sen seurauksena ensimmäisen eunukkinsa ja koulujen väliin kehittyvä verinen vihanpito. Saavatko koulut sovittua riitansa kun seutua saapuu terrorisoimaan hiiden hirvellä ratsastava savolainen noita käytyreineen?

Elokuvan upeinta antia ovat huolellisesti koreografoidut aseelliset taistelukohtaukset, jotka esittelevät koko joukon perinteisiä hämäläisiä aseita. Kohtaukset, joissa mittelevät sankarilliset taistelijat aseinaan viikate vastaan rautakan-ki, suokuokka vastaan rapumerta, sirppiari vastaan kärkilapio, harava vastaan heinähanke, talikko vastaan varsta tai heittovärttinä vastaan lypsijakkara osoittavat, että elokuvan hahmojen lisäksi myös näyttelijät hallitsevat aseiden käsittelyä mestarillisesti. Suomalaiset kamppailulajielokuvat parantavat Hämeen tarunomaiset aseet -elokuvan myötä hyvää mainettaan entisestään!

Vuoden toinen uutuuselokuva *Seitsemän soturiveljestä* (2015) kertoo Jukolan veljesten ajasta kiertävinä palkkasotureina ennen taistelukoulun perustamista. Veljekset puolustavat heikkoja ja sorrettuja kunnan korvausta vastaan ja kehittävät samalla itseään paremmaksi kamppailijoiksi. He saapuvat pieneen ja köyhään hämäläiseen kylään, jonka asukkaat valittavat maasäteilyn aiheuttamaa heikotusta ja odottavat kauhuissaan verenhimoisen rosvojoukon seuraavaa iskuja. Kyläläisten vetoisuus saa Juhanin sydämen heltyämään ja hän päättää jäädä suojelemaan kylää vaikka palkkioksi onkin tarjolla vain ruisvelliä. Rosvojen tuloa odotellessaan veljekset opettavat kyläläisille aseiden käsittelyä, puolustustaktiikkaa ja fengshuita. Kyläläisten, soturiveljesten ja 300 jussipaitaisen puukkojunkkarin välinen lopputaistelu on kolmiulotteisena henkeäsalpaava katselukokemus! ■

TITANIC 2 (1976)

EMMANUEL ARSE SUOSITTELEE

Suosikkielokuvan jatko-osassa isokokosiin rintavarustuksiin mieltynyt hullu miljardööri G.O.D. Sleaz rakentaa toisen jättiristeilijän voidakseen kokea uudelleen laivan törmäyksen Atlantilla kelluvien mahtavien jättiryntäiden kanssa. Madaltaakseen hankkeen kustannuksia hän myy neitsytristeilyn täyteen.

Matkalle lähtee myös joukko nuoria, johon kuuluvat Jane ja tähän päättömästi rakastunut Matt. Risteilyn aikana heille selviää Titanic 2:n pelottava määränpää. Tilanne muuttuu kun miljardööri Sleaz iskee silmänsä Janeen.

Riittävätkö Janen kelvot kukkulat kääntämään hullun laivanvarustajan kurssin Atlantin uhkaavista uhkistuksista? Ja miten käy Matt-polon? Onko rakkaudesta tässä elokuvassa mihinkään?

”Putting tits back to Titanic.”

– *Belgrad Movie Examiner*

Esko, Mikko & elämän tarkoitus

POMMISUUTARIT

VUODEN ODOTETUIN ENSI-ILTAELOKUVA ON PAULI MELAMIEHEN OHJAAMA POMMISUUTARIT

Väkevässä avauskohtauksessa nähdään kovia kokenut Esko, joka saatuaan pakit Kreetalta päättää antaa opetuksen yhteiskunnalle. Hän yrittää tehdä auringonlaskun aikaan tuhopolton ja polttoitsemurhan Könnölän kylmäasemalla, jota hoitaa Kreetan ihastus Jaakko. Diesel ei kuitenkaan syty sytkärillä ja sateen yltyessä Eskoa alkaa kaduttaa kahleiden avaimen heittäminen lepikkoon. Aamulla poliisi tulee hakemaan Eskon lämmittelemään. Putkassa hän tutustuu Mikkoon, pitkän linjan itsemurhapommitajaan, josta tulee Eskon oppi-isä.

arkiaskareiden lomassa. Elokuvan keskeisiä teemoja ovat periksiantamattomuus, sisäisen rauhan löytäminen, ihmisten kunnioittaminen ja lähteminen mahdollisimman näyttävästi. Toisinaan opetukset ovat hyvin selkeitä, kuten Mikon pitkän monologin päättävä "Ittes siun pittää pammauttaa atomeiksi, ja ommaisuusvahinkoa saat tehdä, mutta jos kettään muuta satutat niimmie pieksän siut tuppivyöllä sinisenkirjavaksi." Toisinaan taas Esko joutuu ratkaisemaan "miksi pommi ylitti tien?"-tyyppisiä arvoituksia ennen kuin saa saunakaljan.

houkuttaa opporikkaan isoisänsä jättämä ehdollinen testamentti. Esko perii merkittävän omaisuuden jos hän on avioliitossa ennen kuin täyttää 30 vuotta. Mutta miten treffit jatkuvat, kun partnerille selviää, että Eskolla on 6 kiloa C-4:ää pikkutakkinsa alla?

Eniten Eskon ja Mikon hahmoja syventäviä ja heidän välejäan lähentäviä ovat Puolmatkan Esson baarissa käytävät epäonnistuneita räjäytyksiä seuraavat purkukeskustelut. Aluksi kumpikaan miehistä ei osaa kunnolla avautua tunteistaan, mutta elokuvan loppupuolella molemmat surevat internetin pommiohjeiden epätodellisuutta ja baarin kaljan tarjoilulämpötilaa sekä parantavat maailmaa jo useiden virkkeiden verran. ■

Mikko on zenmäinen opettaja ja omalla tavallaan radikaali pasifisti. Hän jakaa filosofisia opetuksiaan ureanitraatin valmistuksen ja muiden

Esko tasapainoilee kahden ratkaisun välillä. Toisaalta hän haluaa saavuttaa lopullisen rauhan räjäyttämällä itsensä pitkin pitäjää, ja toisaalta häntä

METSÄN SANKARI KIM-JÄNIS MURSKAA SOSIALISMIN VIHOLLISET!

Pohjoiskorealaiseen lastenanimaatiosarjaan Metsän Sankari Kim-jänis perustuva elokuva *Metsän Sankari Kim-jänis murskaa imperialistisen vihollisen, H-kaupan Väiski Vempelesäären* (2015) on voittanut lastenanimaatioden sarjan Pjongjangin kansainvälisillä lastenelokuvafestivaaleilla.

Metsän Sankari Kim-jänis opastaa nuoria tovereita materialistisen dialektiikan saloihin kotonaan Isometsässä, kun viereisestä Pikkumetsästä kuuluu huolestuttavia uutisia. Pikkumetsän eläimet viettävät kaikki illat katsellen kantotelevisiostaan "H-kaupan Väiski Vempelesäärtä". Tämä räiväsuinen jänis pauhaa tunnista toiseen karkeaa kapitalistista ja fasistista propagandaa joen toisella puolella sijaitsevan Suurmetsän suojista. Ei riitä, että Suurmetsän orjuutetut asukkaat joutuvat kuuntelemaan Väiski Vempelesäären valheita kokonaisista pähkinävuorista ja omenakeoista, joita tämän "H-kaupassa" on tarjolla – ei, tämä kelvoton pupu haluaa irrottaa myös Pikkumetsän sosialististen metsien yhteisöstä ja palauttaa sinne porvarillisen järjestelmän.

Pikkumetsän asukkaat ovat alkaneet laiminlyödä viisivuotissuunnitelman

tavoitteita eikä Isometsäänkään enää toimiteta kahdenvälisen kaupan mukaisia herkkupähkinöitä.

Kun Metsän Sankari Kim-jänis kuu-lee tästä, hän kutsuu kaikki Isometsän jänikset, ketut, karhut, villisiat ja hirvet taistelemaan sosialismin tulevaisuuden puolesta: Pikkumetsä on palautettava oikealle polulle veljellisellä avulla.

Pian onkin Pikkumetsästä poistettu oikeisto-oppoportunistiset, revisionistiset ja sosialisminvastaiset voimat. Pikkumetsän asukkaat kerätään yhteen ja viedään Isometsän toiseen laitaan, jossa he voivat uudestaan opetella sosialistisen työn peruseriaatteita. Isometsän sosialistisen veljesavun joukot jäävät Pikkumetsään vahtimaan fasismista vastaista suojamuuria, jonka majavien työprikaati nopeasti rakentaa.

Metsän Sankari Kim-jänis tajuaa kuitenkin nopeasti, että rauha ei voi tulla maailman metsiin ennen kuin imperialistinen vihollinen H-kaupan Väiski Vempelesääri on raastettu esiin piilostaan ja pantu vastaamaan teoistaan. Metsän Sankari Kim-jänis kerää ympärilleen kaikki uskolliset eläintoverinsa ja yhdessä he lähtevät torjumaan Vempelesäären ja hänen alhaisen kätveriensä aggressiota.

Palkintoraadin erityisesti ylistämässä 50-minuuttisessa loppuhetkenä Metsän Sankari Kim-jänis yllättää Väiski Vempelesäären tavalliseksi pähkinäpuodiksi naamioidusta päämajastaan. Kim kiskoo Väiskin metsän aukiolle ja tuomitsee kärsimään rangaistuksen sosialistista järjestelmää vastaan tehdyistä rikoksista. Sitten Metsän Sankari Kim-jänis apulaisineen hakkaavat Väiski Vempelesäärtä nuijilla, kunnes nuijat hajoavat. Sen jälkeen he ottavat käyttöön vasarat, moukarit, kirveet, leikat ja Vallankumous-merkkisen leikkupuimurin akselin, minkä jälkeen he ajavat Väiskin yli T-62 panssarivaunulla, tulittavat häntä AK-47:illä, pudottavat hänen päälleen 16 tonnin painon, räjäyttävät hänet taivaan tuuliin dynamiitilla, tiputtavat hänet pohjattomaan kuiluun ja lopuksi hävittävät koko Suurmetsän rauhanohjuksella, jotta se ei enää koskaan häiritse Isometsän eläinten sosialismin rakennusta.

Elokuvan ohjaaja Thing Too-bad ei valitettavasti päässyt noutamaan palkintoa, sillä hän oleskelee tällä hetkellä uudelleen koulutusleirillä Pohjois-Korean koillisosissa. ■

TUMATON SOTILAS

Eversti Rahikainen kuolee tienvarsi-pommiin kuvitteellisessa Isadin kalifaatissa. Hänen tietoisuutensa siirretään geenimanipuloituun EHEC-bakteeriin, joka on resistentti kaikille mahdollisille antibiooteille, mutta elää laboratorion ulkopuolella vain just jetsulleen neljä vuorokautta.

Hänen tehtävänsä on likvidoida Äitisoli-terroristiorganisaation johtaja soramarsalkka A-Cid Sulfur. Lisää mutkia salamurhasuunnitelmiin tuo

Rahikaisen Sulfurin paksusuoleessa kohtaama villityypin E. coli, joka heiluttelee viekoittelevasti flagelloitaan sankarimme suuntaan. Selviää, että villityyppi on F-positiivinen ja tarjoaa mahdollisuutta lateraaliseen geeninvaihtoon.

Everstillä on nyt edessään eettinen ongelma: tekeekö hän itsestään kuolemattoman ja ottaa riskin siitä, että tuloksena on pandemia? Onnistuuko Rahikainen tuhoamaan terroristit? ■

Täällä kaksoistähden alla

Hämäläinen katsoi saunan lauteilta planeetan tasaista pintaa asuinkuplan ulkopuolella. Aukeaa oli silmäkantamattomiin, niin kuin Pohjanmaalla mistä hän oli kotoisin. Suojakatosten alla kasvava vilja oli hänen omien kätensä työtä. Kirjaimellisesti. Hämäläinen oli bioinsinööri, joka oli luonut uransa Maapallon kiertoratalaboratorioissa luomalla exo-viljalajeja. Hämy-viherpiipertäjät ja EU olivat tehneet elämän vaikeaksi vanhanaikaiselle maanviljelyssuvulle, joten Hämäläinen tunki itsensä retki-kuntaan SCR 1845-6357 kaksoistähtiä kiertävälle planeetalle, joka oli todettu ihmisasutukselle sopivaksi. Täällä Hämäläisen Jussin kelpasi elää.

lisin väliajoin tarkastamaan paikat. Kieltäytyi jopa tarjotuista nisuista jonkun nitriitti-dieetin takia. Pontikasta ei kieltäytynyt, sen verran mies hän sentään oli. "Mutta ei tämä tule olemaan helppoa, pojat" Jussi mietti itseksensä. Nyt planeetta oli perihelissä, mikä tuli ilmi vasta paikan päällä. Kaksoistähden omutuisuudet tulisivat vaikuttamaan planeetan kiertorataan radikaalisti.

"Mutta täällä ollaan ja pysytään" Jussi myhäili ja joi loput saunakiljustaan.

Uusi suomalainen scifi-elokuva iskee suomalaiseseen tajuntaan kovempaa kuin Ville Vuorensolan koko tuotanto. Tiukan syväluotaavasti trilogian ensimmäinen osa kertoo Hämäläisen ja kolmen muun suvun edesottamuksesta terraformata planeetta ihmiskelpoiseksi. ■

ROSE BUD

Peter Greenaway
THE PILLOW BOOK
Rakkauden salat kirjoitetaan suoraan iholle. Kokeile ihmeessä tätä kotona!

Francis Ford Coppola
TWIXT
Kauhukirjailijan uniin ilmestyy kummitus. "Katson tämän joka ilta ennen nukkumaanmeno!"
– Emmanuel Arse –

Steven Spielberg
E.T.
Kuumeinen tarina kielitaidottomasta maahanmuuttajasta, joka kaltoin kohdeltuna päättää palata kotiinsa.

ROSEBUDILLA ON TUHANSIA UPEITA LEFFOJA. IHAN PIKKURAHALLA. KÄY KAUPPOISSAMME STADISSA TAI TÄÄLLÄ, WWW.ROSEBUD.FI